

Σπύρος Μαρκέτος

Ναι, ναι, ακριβώς αυτήν. Που θα έφερνε ευημερία και ειρήνη. Που αυτοδιαφημιζόταν σαν η καθ' ύλην αρμόδια για ν' απαντά σε υπερεθνικής εμβέλειας θέματα, όπως είναι κατ' εξοχήν η επιδημία. Που δέκα χρόνια τώρα μας έστελνε τοποτηρητές, κατέστρεφε την οικονομία και πτώχευε το λαό για να μη ζημιωθούν οι λεγόμενοι δανειστές.

Άφαντη στην επιδημία

Η εξάπλωση της επιδημίας στο Ουχάν διαπιστώθηκε Νοέμβρη του 2019. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είχε τέσσερις μήνες για να βοηθήσει τις χώρες μέλη να οργανώσουν άμυνα. Στο κρίσιμο αυτό διάστημα δεν υπενθύμισε καν στις εθνικές κυβερνήσεις τις ευθύνες τους. Αμέλησε την υγειονομική θωράκιση και αδιαφόρησε όταν η Ιταλία δήλωσε πως αδυνατεί να φροντίσει τους άρρωστους ηλικιωμένους. Αντί να διευκολύνει την εξασφάλιση υγειονομικού υλικού, γιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού για τα ετοιμόρροπα συστήματα υγείας, δεν έκανε ούτε καν κινήσεις που δεν έχουν οικονομικό κόστος. Λόγου χάρη ενημέρωση του κοινού κι εξάλειψη των θεσμικών τριβών και αντιστάσεων που δυσκολεύουν σήμερα τη λύση -βλέπε Ιερά Σύνοδος.

Πώς βοήθησε η Ευρωπαϊκή Ένωση ν' αποκτήσουν επάρκεια σε ζωτικής σημασίας είδη, όπως προστατευτικές μάσκες και στολές, τα υγειονομικά συστήματα των χωρών-μελών; Η απάντηση είναι, δεν βοήθησε, και νοσηλευτές χάνουν σήμερα τη ζωή τους σ' Ελλάδα και Ιταλία επειδή παλεύουν την αρρώστια χωρίς στολές και μάσκες. Από δεκαετίες οι φιλελεύθερες πολιτικές της ΕΕ διαλύουν την παραγωγική υποδομή, με αποτέλεσμα σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες να στερούνται σήμερα ζωτικά μέσα αντιμετώπισης του κορωνοϊού.

Ενίσχυσε με οποιοδήποτε τρόπο η ΕΕ τα συστήματα υγείας αφότου ξέσπασε η επιδημία; Δεν τα ενίσχυσε, μολονότι από δεκαετίες πρωτοστατεί στην αποψίλωσή τους με το λεγόμενο

Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (1997), με τα καταστροφικά μνημόνια στην Ελλάδα, και με τη λεγόμενη Διαδικασία Μακροοικονομικών Ανισορροπιών (2011). Εφαρμόζοντας την τελευταία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαρκώς αξιώνει απ' όλες τις χώρες νέα μέτρα για συμπίεση μισθών και υποβάθμιση των συνθηκών εργασίας, περιορισμό του κοινωνικού μισθού, χειροτέρευση των όρων συνταξιοδότησης, μεταφορά πλουτοπαραγωγικών πόρων στο κεφάλαιο (οι λεγόμενες "ιδιωτικοποιήσεις", συχνά στην υγειονομική περίθαλψη). Στο στόχαστρό της τα τελευταία δέκα χρόνια βρέθηκαν συντάξεις, υγειονομική περίθαλψη, μισθοί κι εργασιακή ασφάλεια, επιδόματα εργασίας. Αποτέλεσμα, μεγάλο μέρος του πληθυσμού είναι σήμερα ανήμπορο μπροστά στην επιδημία.**[1]** Τα δημοσιονομικά πλεονάσματα πληρώνονται κυριολεκτικά με αίμα.

Πώς μας προστάτευσε η Ευρωπαϊκή Ένωση από θεσμικά πανίσχυρους και κυριολεκτικά επικίνδυνους πλέον σκοταδιστές, οι απόψεις των οποίων ήταν ανέκαθεν γνωστές, όπως λόγου χάρη είναι στην Ελλάδα οι μητροπολίτες της Ιεράς Συνόδου; Απλώς δεν ενδιαφέρθηκε. Πολλοί λεγόμενοι "ευρωπαϊστές" φαντάζονται ότι Βρυξέλλες και σκοταδιστές, στη δική μας περίπτωση η Ιερά Σύνοδος, είναι αντίθετοι πόλοι. Στην πραγματικότητα η σχέση τους είναι συμβιωτική, σχέση αλληλοϋποστήριξης και αλληλοτροφοδότησης. Είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Πρωταρχική μέριμνα αμφοτέρων δεν είναι η σωτηρία των ψυχών μας ούτε η ειρήνη κι ευημερία της ηπείρου μας, αλλά η εμπέδωση του καπιταλισμού και η διασφάλιση ολιγαρχικών προνομίων. Δεν είναι τυχαίο ότι όλα τα κόμματα που στηρίζουν την ΕΕ διεκδικούν συνάμα και την εύνοια της εκκλησίας.

Υπεύθυνη για το δράμα των προσφύγων

Τρομαχτικές ευθύνες έχει η Ευρωπαϊκή Ένωση για την τραγωδία που ζουν εκατομμύρια πρόσφυγες στην περιοχή μας. Διώχτηκαν από τις χώρες τους εξαιτίας των κανιβαλικών οικονομικών πολιτικών που επιβάλλουν ΗΠΑ και ΕΕ, είτε πολέμων για τους όποιους ευθύνεται σ' εντυπωσιακό βαθμό το ΝΑΤΟ, από Αφγανιστάν και Υεμένη ως Σομαλία, Μαρόκο και Λιβύη, και φυσικά εξαιτίας της συριακής τραγωδίας που προκάλεσε η Δύση. Για να χτιστεί η "Ευρώπη Φρούριο", στόχος ανέφικτος όσο και απάνθρωπος, το 2016 η Ευρωπαϊκή Ένωση μετέτρεψε Τουρκία κι Ελλάδα σε αποθήκες προσφύγων που έπρεπε να κρατηθούν μακριά από τον σκληρό πυρήνα της ΕΕ. Χαρακτηρίζοντας "ασφαλή χώρα" την Τουρκία πρόσφερε στον Ερντογάν νομιμοποίηση και κονδύλια. Η πολιτική αυτή κατέρρευσε, όπως ήταν εξαρχής αναμενόμενο, μέσα σ' ελάχιστα χρόνια. Όσοι την στήριξαν είναι συνυπεύθυνοι για την τωρινή απαράδεκτη και άκρως επικίνδυνη κατάσταση.

Καθ' υπαγόρευση της ΕΕ έφτιαξε ο Σύριζα την υγειονομική βόμβα της Μόριας και των άλλων

στρατοπέδων συγκέντρωσης, και η ΝΔ την απασφάλισε. Με μια βρύση για τρεις χιλιάδες ανθρώπους, αναπόφευκτα θα εξαπλωθεί η επιδημία στα νησιά και στην υπόλοιπη χώρα και ως πέρα από τα σύνορα. Προέχει σήμερα να υποχρεωθεί η κυβέρνηση να κλείσει άμεσα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και να στεγάσει τους πρόσφυγες σε υγιεινές συνθήκες, σ' επιταγμένα ξενοδοχεία και σχολεία, διασπέρνοντάς τους εγκαίρως κι εξασφαλίζοντάς τους αξιοπρεπή και υγιεινή στέγαση και διατροφή. Αλλιώς θα επακολουθήσει ασύλληπτων διαστάσεων τραγωδία.

Απαλλοτριωτική συσσώρευση

Πέρα από τις εγκληματικές ευθύνες της για την εξάπλωση της επιδημίας, η Ευρωπαϊκή Ένωση φέρει ακόμη βαρύτερες για την οικονομική κρίση που έρχεται. Στην κατάσταση ανάγκης που αντιμετωπίζουμε, η οικονομική πολιτική αυτονόητα θα έπρεπε να είχε ήδη αφαιρεθεί από τα χέρια των τραπεζιτών της ΕΚΤ για ν' ανατεθεί σε θεσμούς πιο δημοκρατικούς. Τίποτε τέτοιο δεν συνέβη.

“Δεν είναι δική μας δουλειά να μειώνουμε τα σπρεντ” είπε η Κριστίν Λαγκάρντ, επικεφαλής της ΕΚΤ, για την εκτίναξη των επιτοκίων δανεισμού του ιταλικού δημοσίου. Με άλλα λόγια, οι τραπεζίτες βλέπουν στην επιδημία μια νέα ευκαιρία για ν' αρπάξουν, όπως άρπαξαν και στην Ελλάδα, τ' ασημικά και της Ιταλίας και των υπολοίπων χωρών. Είναι αφελής όποιος φαντάζεται ότι σ' αυτό θα τους εμποδίσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αντίθετα, με βάση όλα τα μέχρι στιγμής διαθέσιμα δεδομένα, θα τους διευκολύνει.

Η επιδημία πλήττει πλούσιους και φτωχούς, αλλά φτωχοί και μικρομεσαίοι υποφέρουν δυσανάλογα από τις συνέπειές της, όπως άριστα γνωρίζουν οι ιθύνοντες σ' εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο. Η άρνηση να πάρουν μέτρα σωτηρίας των πιο αδύναμων είναι κυνική προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η καταστροφή για να δρομολογηθεί ένας νέος γύρος απαλλοτριωτικής συσσώρευσης. Δυστυχώς αν δεν αντισταθούμε οργανωμένα, μαζικά και αποτελεσματικά θα συμβεί σ' όλη την Ευρώπη ότι έγινε στις ΗΠΑ μετά τον τυφώνα Κατρίνα.

Στην Ελλάδα η κινητοποίηση γι' αντιμετώπιση της επιδημίας ξεκίνησε απαράδεκτα αργά, με κοινή ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κυβερνήσεων, αλλ' ευτυχώς όχι τόσο αργά όσο στην Ιταλία. Καθώς όμως στους μήνες που μεσολάβησαν δεν προετοιμαστήκαμε, δυστυχώς μπορεί να έχουμε εξέλιξη χειρότερη. Αδίστακτη αστική τάξη, που προσωποποιείται σε αποκρουστικές μορφές ολιγαρχών. Κολοσσιαίες ανεπάρκειες και συντηρητικές ή φιλελεύθερες μέριμνες των κυβερνήσεων, ρασοφόρων και μη, καθώς και των δημόσιων διανοούμενων γενικά, που άφησαν τη χώρα ανοχύρωτη. Διαλυμένο σύστημα

δημόσιας υγείας και στρατόπεδα συγκέντρωσης προσφύγων. Εξάντληση των αντοχών του λαού από δέκα χρόνια μνημονιακής λαίλαπας, με συνεργεία τοπικών ηγεσιών κι ΕΕ. Καταστροφική δημοσιονομική διαχείριση και απροθυμία αλλαγής πορείας. Ειδικά στη Θεσσαλονίκη, μ' ευθύνη των τωρινών και των προηγούμενων κυβερνήσεων, τα ασφυκτικά γεμάτα αστικά λεωφορεία έγιναν μηχανή μαζικής παραγωγής κορωνοϊού, γεννώντας φόβους ότι η επιδημία θ' αποδειχτεί χειρότερη παρά στην υπόλοιπη χώρα.

Τη δύσκολη ώρα, την ώρα της επιδημίας, φαίνεται ποιοί είναι φίλοι των λαών και ποιοί εχθροί. Έκανε κάτι ή Ευρωπαϊκή Ένωση για να βοηθήσει τους λαούς της Ευρώπης; Συνέβαλε με οποιοδήποτε τρόπο στην οχύρωση της ηπείρου απέναντι στο κορωνοϊό; Η απάντηση είναι, όχι. Οι πολιτικές που επέβαλε αποδείχτηκαν καταστροφικές, και συνεχίζει να δυσκολεύει την αντιμετώπιση της επιδημίας αντί να την διευκολύνει. Είναι εχθρός και όχι φίλος μας. Ωρα ν' απαλλαγούμε από το ζυγό της.

[1] Τα σχετικά στοιχεία παρουσιάζει η πρόσφατη μελέτη της Emma Clancy, *Discipline and Punish: End of the road for the EU's Stability and Growth Pact?* A report commissioned by Martin Schirdewan Die Linke Member of the European Parliament (GUE/NGL), Brussels February 2020, διαθέσιμη στο <https://www.martin-schirdewan.eu/wp-content/uploads/2020/02/Discipline-and-Punish-EU-Stability-and-Growth-Pact-2.pdf>

πηγή: tiken